

Wij zijn niets, minder dan lucht. Als wij doodgaan is er niemand die naar ons omkijkt. Je verdwijnt in een gat langs deweg of in een sloot. Ze kopen gewoon een nieuwe mochilero. Jouw voorganger is gisteren gestorven. Misschien heeft José hem weldoodgeslagen.' De jongen Robbe is net door zijn oom verkocht aan José, een wrede Spaanse soldaat. De dag ervoor zijn Robbes ouders door Spanjaarden op beestachtige wijze vermoord, omdat zekettters waren. Het is 1572: Spanjaarden trekken rovend enmoordend door het land. Robbe weet uiteindelijk met de hulp van een meisjesbende uit het Spaanse kamp te ontsnappen. Ze vluchten naar **Waterdunen**, een eilandje voor de kust van Zeeland dat bijna helemaal in zee is verdwenen.

In de historische jeugdroman **Het verraad van Waterdunen**, vertelt debutant Rob Ruggenberg een spannend avontuur met veel plotwendingen, weerziens en vaarwels. Ruggenberg is een beeldendverteller; de lezer kan de striemen, blaren, honger en vermoeidheid voelen. Maar hoewel de gruwelijke moorden ongetwijfeld historisch verantwoord zullen zijn, zijn het er voor één romanverhaal wel heel veel. De lezer heeft weliswaar geentijd om zich te vervelen, maar hij krijgt ook geen rust om bij de betekenis van de gebeurtenissen stil te staan. Daarom blijvende karakters van de kinderen plat en is bijvoorbeeld de verliefdheid van Robbe en Lo, de aanvoerder van de meisjesbende, niet navoelbaar. Ze vond Robbe de leukste jongen die ze ooit gezien had, al zag hij er dan vreselijk uit, met dat broodmagerelijf en dat lelijke litteken.' Zou dat echt de gedachte zijn van een meisje dat kort geleden zag hoe haar vader aan een galg hing, hoe haar moeder werd doorboord met een lans en hoe de lijken van haar broertjes er half verkoold bij lagen? En Ruggenberg overspeelt zijn hand als hij Enghel, een meisje met telepathische gave, ook nog eens laat praten met een zeehond.

Maar Ruggenberg is niet in de val van de historische romangestapt: de overgedetailleerde beschrijving van dagelijkse gebruiken. Bij hem gelukkig geen: De mannen sneden de turven op maat'. Ruggenberg schrijft zo spannend dat tienpluslezers het harde bestaan van zwerfende weeskinderen in de Tachtigjarige oorlog niet licht zullen vergeten.

Rob Ruggenberg: **Het verraad van Waterdunen**, 216 blz., 10+, Querido,